

OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 506.
Ročník 51.
Leden 2022

***Maihuenia patagonica*, Parque Nacional Laguna Blanca, (foto KL)**

Z naší činnosti

Loňský rok 2021 byl pro nás asi ten nejhorší za celou dobu naší klubové činnosti. Za celý rok jsme měli jen tři schůzky (září, říjen, listopad). Už jsme se těšili na prosincový gulášek, avšak zákazy a nouzový stav nám toto setkání znemožnil. Teď se můžeme jen těšit, že v letošním roce 2022 se situace zlepší a budeme se setkávat častěji.

Obrázky našich členů

***Maihuenia patagonica*, Parque Nacional Laguna Blanca, (foto Lumír Král)**

Obrázky na barevné obálce souvisí se článkem *Maihuenia* Phil. Na titulní straně je kvetoucí *Maihuenia patagonica* z Národního parku Laguna Blanca. Na zadní straně je ukázka variability barvy květů (růžová, žlutá, bílá) na jediné lokalitě mezi Telsen a Gan Gan, KL08-018 a silně, růžově kvetoucí *Maihuenia patagonica*, od Rio Senquer, u mostu na Sarmiento, KL13-071.

Na úvod nového roku 2022

V letošním roce 2022 vstupujeme opět do koronavirových zákazů. Už to trvá velmi dlouho a společnost se rozděluje na očkované a neočkované. Problém je v tom, že obě skupiny začínají být proti sobě dost nevraživé a každá skupina si chrání svoji pravdu. Lidé proti sobě bojovali od nepaměti. Jednou to bylo kvůli obživě, jednou kvůli ženám, ale především kvůli víře a politice. Známe to z historie, kdy proti sobě bojovali křesťané s islamisty. U nás jsou známé husitské bitvy a následně křesťané porazili protestanty. V posledním století to byly mocenské zájmy fašistů, komunistů a dalších politických stran, o kterých je slyšet především před volbami. Znamé jsou různé občanské války, kdy soused bojuje proti sousedovi, bratr proti bratrovi, jen proto, že mají jiný názor. Historie se stále opakuje. Teď vstupuje na scénu válka o očkování. Nenechte se vyprovokovat politiky, kteří z toho jen těží. Proto se mezi sebou nehádejte, jednou musí pandemie skončit, hádkami se nic nevyřeší. Věnujte se svému koníčku, bohužel máme smůlu, protože se nemůžeme scházet. Nastupující nová vláda může všechno změnit, některé zákazy upravit nebo zvolnit, uvidíme, co bude dál. I v následující době nás však bude spojoval vydávání Ostníku na internetových stránkách, kde najdete aktuální informace. Král Lumír

Úvodník Ostník 2022

Vážení přátelé kaktusů a sukulentů, předem mi dovoluňte popřát vám v novém roce 2022 pevné zdraví a pohodu, které se nám v uplynulém a předminulém roce nedostávalo. Spolkový život byl omezen na minimum, a i když naše oblíbené kaktusy a sukulenty rostly bez ohledu na covid úplně stejně jako každý rok, přece jen chybělo to, co je pro spolkový kaktusářský život podstatné – setkávání se! Máme naději, že bude líp, tak jako mnohokrát předtím. Říká se, že s úsměvem jde všechno líp. Jak komu. Jsou situace, kdy ani úsměv neznamena řešení. Rád bych ale dnes upřímně přál všem, aby v těch horších chvílích dokázali vidět to špatné z velkého odstupu. Umožňuje to vidět problém jinou optikou. Některé věci dnes nedokážeme změnit. Nespěchejme, čas změny vždy přichází celkem nečekaně. Proto bych vám přál, abyste se nenechali ovládat stresem, prognózami různých samozvaných odborníků, sliby politiků a fabulující mediální sférou. Pokud dokážete poznat masové ohlupování a nenecháte se ovlivňovat licoměrnými komentáři v médiích, bude nastávající rok určitě patřit mezi ty lepší.

Pokud se k vám již dostalo 4. číslo časopisu Kaktusy 2021, máte k dispozici aktuální informace, které se do časopisu dostaly v době redakční uzávěrky na začátku loňského listopadu. Doporučuji si je pečlivě přečíst! Po ročním odkladu se v říjnu minulého roku podařilo uspořádat v Děčíně Valnou hromadu Společnosti českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů z. s., která mj. schválila úpravu stávajících Stanov a zvolila nový výbor pro období 2021–2025. Nový výbor doznal určitého omlazení, protože generace „otců zakladatelů“ postupně odchází. Proč o tom píšu? Ostrava a Moravskoslezský kraj má ve výboru stále dvoučlenné zastoupení, ale příští Valná hromada, která se uskuteční na podzim roku 2025 v Brně, může vše změnit. Pokud se během následujících čtyř let nenajde za zástupce moravskoslezského regionu odpovídající náhrada, bude výbor bez tohoto zastoupení. Vše, čeho bylo dosaženo generací Zavadilů, Plesníků i Králů přijde vniveč. Čtyři roky se nám mohou zdát jako dlouhá doba, ale čím déle si budeme říkat, že to má čas, tím hůře. Také výbor ostravského Klubu kaktusářů, resp. jeho personální složení, zabezpečení vydávání Ostníku, zařizování přednášek, zájezdů, tradice symposia Kaktusy v Pobeskydí, to vše je před námi a čeká na novou funkcionářskou krev. Přemýšlejte, jak se pokusit ji získat? Ví o nás potenciální zájemci o pěstování kaktusů a sukulentů? Vzpomínám si na dobu, kdy Ostrava měla kolem 300 organizovaných kaktusářů. Co nás spojovalo? Pravidelné schůze s informacemi o kaktusech a sukulentech, rostlinný materiál, který jsme intenzivně získávali a distribuovali dalším zájemcům prostřednictvím vlastní burzy a výstav. Ostraváci měli pověst špičkových pěstitelů a odborníků. Kolik z té pomíjivé slávy zbylo? Ano, byla to jiná doba. Uchylovali jsme se k pěstování kaktusů a sukulentů, protože nás na té době něco švalo. Podle údajů z různých, současných internetových diskusí a platforem se zdá, že zájem o pěstování kaktusů nepolevuje. Jak hluboký asi tento zájem je? Úbytek předplatitelů časopisu Kaktusy se zastavil. Doufám, že trvale. Může to mít řadu příčin. Od zvýšení kvality časopisu po zvyšující se zájem odběratelů, především nových. Na hodnocení je zatím příliš brzo!

Nový rok, bohužel, nepřinesl žádné podstatné změny v rezortu Ministerstva životního prostředí (MŽP). Nová ministryně zas takovou zásadní změnou není. Problematické oddělení CITES na České inspekci životního prostředí (ČIŽP), jehož příslušnice odešly před rokem do akademické sféry, nepracuje. Nestalo se tedy to, co věštila jeho vedoucí p. Říhová. Nic ve státní správě nezkolabovalo a nikdo toto oddělení nepostrádá. Během roku se totiž ukázalo, že práce, kterou se dotyčné oddělení prezentovalo jako obránce „zákonnosti“ není prakticky potřeba. Na otázku proč, je jednoduchá odpověď. Práce inspekce, týkající se kaktusů a sukulentů, se musí dělat v souladu s dikcí zákona. Odkryli jsme, že praxe byla jiná. Pozitivní změny v tomto resortu jsou i dnes v nedohlednu. Nezdá se, že nová ministryně ŽP bude ochotná jít proti úředníkům ministerstva a inspekce. K tomu je její kvalifikace příliš politická, a jak se zdá i amatérská. Senátorské zkušenosti a personální nouze v její straně jí nepochybně velí přežít. V této funkci si určitě uvědomuje, že se může dostat do situace, kdy jí úředníci mohou „namydřit schody“.

Omlouvám se, za tento malý výlet, do vyšších pater politiky. Byl nutný proto, abychom stáli pevně nohama na zemi a nečekali od nového roku a rezortu životního prostředí žádné zásadní změny. Nenechme si pokazit chuť začít novou pěstitelskou sezónu s elánem a novými cíli.

Vážení přátelé kaktusů a sukulentů, máme před sebou nový rok, na jehož konec nelze dohlédnout. Přejme si dnes vzájemně jen to dobré pro své rodiny, přátele i sebe samotné.

Jarda Vích, předseda SČSPKS, z. s.

Zemřel Miroslav Zikmund

(14. února 1919 v Plzni - 1. 12. 2021 Praha), žil ve Zlíně

Ve věku 102 let zemřela legenda - cestovatel Miroslav Zikmund. Jeho životní dráha dobrodruha byla spjata s Jiřím Hanzelkou, s nímž absolvoval cesty ve vozech Tatra 87 a Tatra 805.

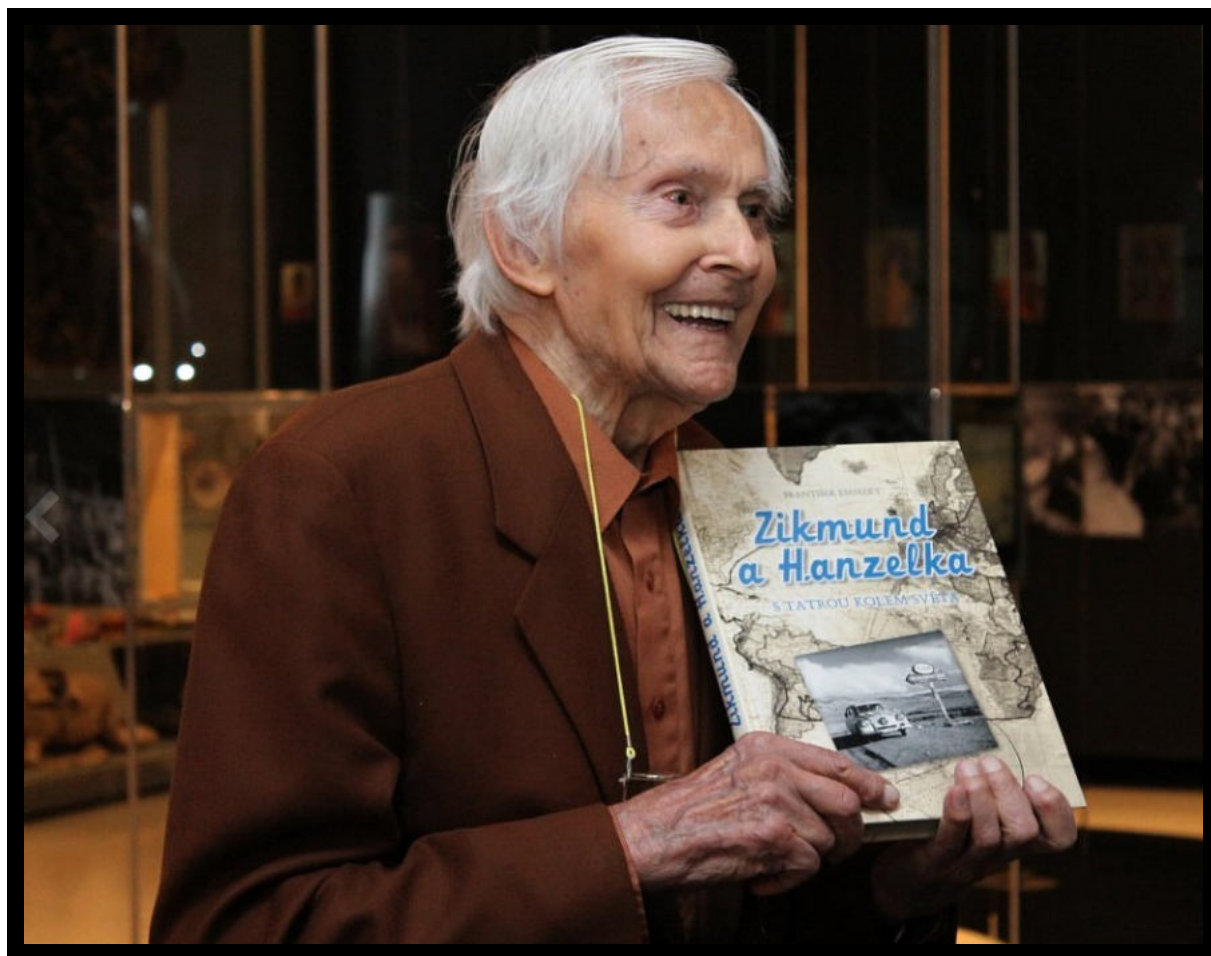

Jiří Hanzelka (24. prosince 1920 ve Štamberku - 15. 2. 2003 Praha)
Miroslav Zikmund (14. února 1919 v Plzni - 1. 12. 2021 Praha), žil ve Zlíně

Jiří Hanzelka a Miroslav Zikmund v letech 1947 až 1950 procestovali v Tatře 87 Afriku a Jižní Ameriku. V letech 1959 až 1964 pak navštívili v Tatře 805 Asii a Oceánii. Po roce 1968 se museli naši cestovatelé stáhnout z veřejného života a do zahraničí mohl Miroslav Zikmund vycestovat opět až po roce 1989. Mohl se tak vydat do Austrálie, kam již Jiřího Hanzelku nepustilo zdraví. Hanzelka, s nímž Zikmunda pojilo celoživotní přátelství, zemřel již v roce 2003. Jejich cesty ale inspirují další generace dobrodruhů. Hanzelka se Zikmundem společně navštívili 83 zemí světa, napsali více než dvacet knih a proslavili vozy Tatra i Československo. Nejen doma, ale po celém světě se stali legendami. Z jejich cest vznikla řada rozhlasových reportáží, natočili kolem 150 krátkých a čtyři celovečerní filmy. Zikmund poslední léta trávil v soukromí s životní partnerkou Marií Macalíkovou. „V posledních dnech byl vzhledem ke svému věku hospitalizovaný v Praze. Poslední rozloučení však bude ve Zlíně. Bude soukromé, jak si přál,“ řekla ČTK Jana Macalíková, dcera Zikmundovy životní partnerky.

Před dvěma léty, kdy Miroslav Zikmund slavil 100 let, jsem připravil k tomuto výročí přednášku, kterou jsem měl v několika kaktusářských Klubech: Zlín 30.1.2019, Ostrava, 4.2.2019, Čelákovice 21.2.2019, Frýdek - Místek 5.3.2019, Český Těšín 12.3.2019. Uvědomil jsem si, že spoustu míst v Jižní Americe jsem navštívil stejně jako naši nejznámější cestovatelé. Dohledal jsem své fotografie z cest a obrázky H & Z. Pak už stačilo jen ukázat, jak některá místa vypadala tenkrát a dnes. Vše bylo doplněno pro pěstitele kaktusy z přírody.

Odešel vzor pro všechny cestovatele, jeho pečlivé zaznamenávání zážitků, hezký úsměv, prostě bude nám chybět. Čest jeho památce !

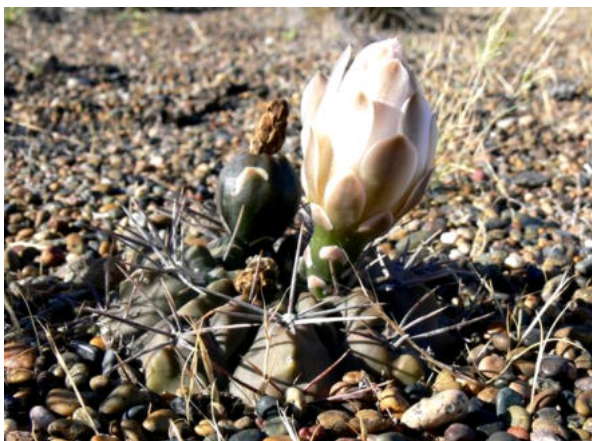
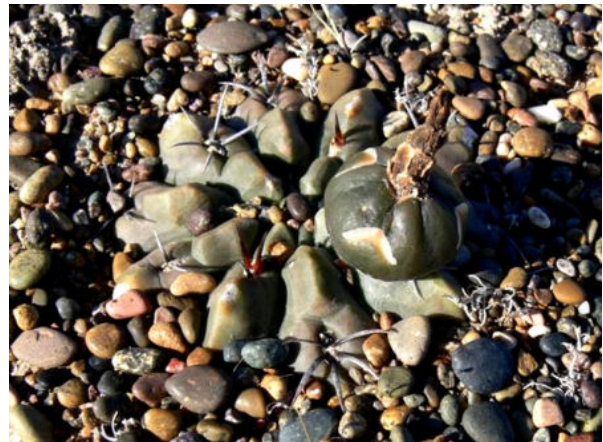

Miroslav Zikmund v době svých 100 let vydal novou knihu

Maihuenia Phil. - in Gartenfl. 260, 1883. - 2. část

V dnešním dílu o rodu *Maihuenia* si trochu odpočineme od historie a zaměříme se na variabilitu druhů na jediné lokalitě. Tou dnes bude krásné turistické místo u Atlantického oceánu, Playa Union. Je to prakticky vyhlášená pláž, asi 2 km severně od města Rawson, kde se za rekreací sjíždí občané z celé Argentiny. Z kaktusů zde rostou např. *Gymnocalycium gibbosum* var. *chubutense*, *Maihuenia patagonica* a *Maihueniopsis darwinii* a *hickenii*. Lokalitu Playa Union KL08-011, jsme navštívili v roce 2008, také o dva roky později KL10-013. „Nevím, jak dlouho tato lokalita vydrží, neboť podél moře je celé území vyčištěné a srovnané pro budoucí zástavbu“. Toto jsem napsal v roce 2010. Při další návštěvě v roce 2013 jsem lokalitu vůbec nepoznal. Jedeme kolem oceánu, mám spuštěnou GPS a najednou, když jedeme kolem nových domů, říkám: „tady je ta lokalita, kterou jsme kdysi navštívili“. Navíc se výstavba asi ještě rozšíří, neboť inženýrské sítě jsou již připravené. Jedeme o kilometr dále, kde se vyskytují stejné známé rostliny, KL13-038.

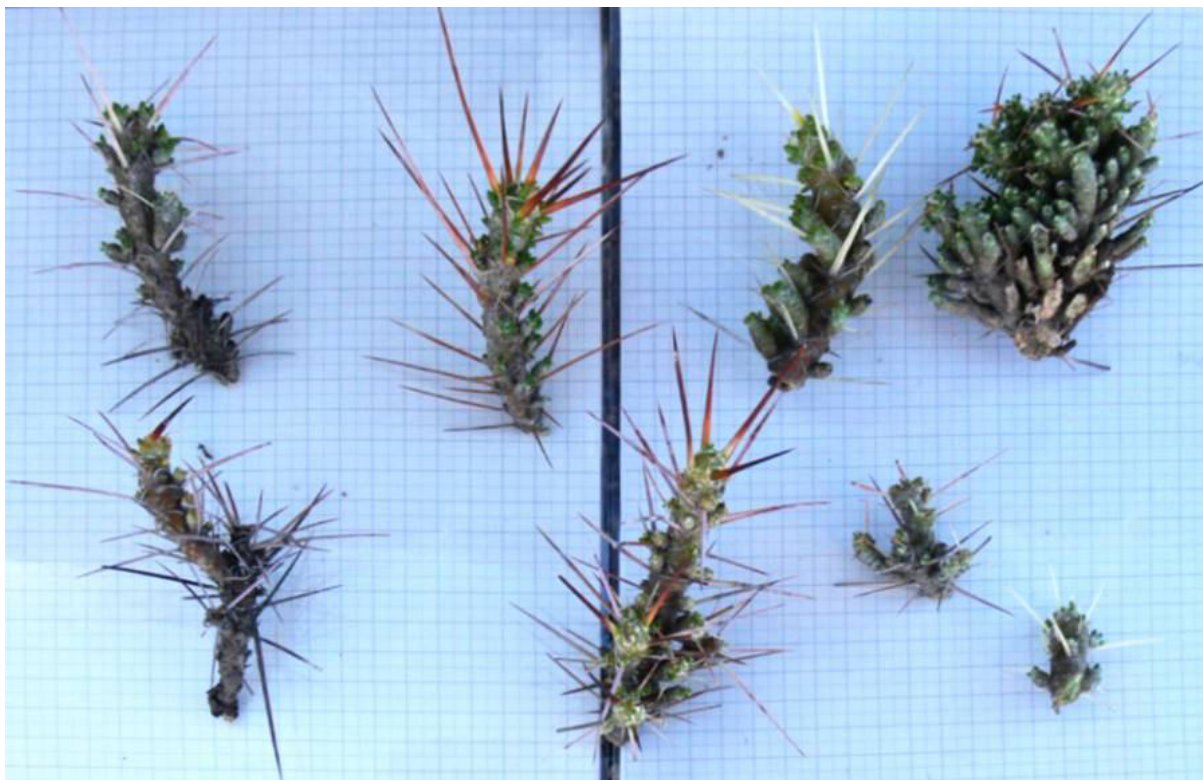
Variabilita druhů není jen u maihuenií, ale i další kaktusy vykazují na první pohled mezi sebou velké rozdíly. Podívejme se např. na *Gymnocalycium gibbosum* var. *chubutense*. Můžeme se zde setkat s malými a většími rostlinami, s drobným i hrubým vytrněním, s různými odstíny barev trnů i jejich délky (viz obrázky níže). Rozdíly ve vytrnění vykazují i *Maihueniopsis darwinii* a *hickenii*. Teď si však lokalitu Playa Union prohlédneme z pohledu maihuenií. Rostliny rostou prakticky od pobřeží, a pokračují do vnitrozemí, kolem celého pobřeží. Ze šterkovité roviny vystupují velké kopcovité trsy různých druhů rostlin, z nichž vyniká *Maihuenia patagonica*. Pojdme se na místo Playa Union podívat a projít se po okolí.

ukázka variability druhu *Gymnocalycium gibbosum* var. *chubutense*, na jediné lokalitě Playa Union

lokality Playa Union s různě vybarvenými trsy *Maihuenia patagonica*, dole s bílými trny

Maihuenia patagonica, variabilita článků, barva a délka trnů na lokalitě Playa Union

Maihuenia patagonica, variabilita řezu článků, barva a délka trnů na lokalitě Playa Union

Maihuenia patagonica, řez plodu a semena na lokalitě Playa Union

variabilita *Maihuenia patagonica* na lokalitě Playa Union, s ukázkou řezu květu

Rozdíly jsou vidět na první pohled. Nesmíme se proto divit, že bylo popsáno několik nových druhů. Dnes jsou uznávány jen dva druhy *Maihuenia poeppigii* a *patagonica*. Podívejme se, kam jednotlivá synonyma zařadit:

Maihuenia albolanata F. Ritter 1980 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia andicola H. F. Comber 1928 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia brachydelphys K. Schum. 1898 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia cumulata F. Ritter 1980 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia latispina F. Ritter 1980 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia patagonica (Phil.) Speg. 1919
 Opuntia patagonica Phil. 1863
 Maihuenia brachydelphys K. Schum. 1898
 Maihuenia tehuelches Speg. 1902
 Maihuenia valentinii Speg. 1902
 Maihuenia andicola H. F. Comber 1928
 Maihuenia albolanata F. Ritter 1980
 Maihuenia cumulata F. Ritter 1980
 Maihuenia latispina F. Ritter 1980
Maihuenia philippii (F. A. C. Weber) K. Schum. 1898 = ***Maihuenia poeppigii***
Maihuenia poeppigii (Otto ex Pfeiffer) Phil. ex K. Schum. 1898
 Opuntia poeppigii Otto ex Pfeiff. 1837
 Opuntia caespitosa Poeppig (Nom illeg.) 1835
 Opuntia maihuen Gay 1847
 Maihuenia philippii (F. A. C. Weber) K. Schum. 1898
 Pereskia philippii F. A. C. Weber 1898
Maihuenia tehuelches Speg. 1902 = ***Maihuenia patagonica***
Maihuenia valentinii Speg. 1902 = ***Maihuenia patagonica***

Problémy se vzhledem druhu jsem pozoroval i ve sbírce. Stačilo, aby rostlina prošla špatným obdobím nebo nevhodnou zálivkou, především v létě. Kořeny odejdou, rostlina dostane jinou barvu, později odpadnou trny, nebo dokonce odejde do věčných lovišť. Často se ovšem stává, že rostlina znovu obnoví kořenový systém, na vrcholu článku vyrostou nové palisty i trny. Je to období, kdy rostlina může mít zcela jiný vzhled, než původní. Toto se stává i na přírodních lokalitách, tak vznikají omyly nových popisů. Pokud chcete takovou rostlinu včas zachránit, stačí odstranit uhnilé kořeny a nechat ji znovu zakořenit. Další případ můžeme hledat v přírodních podmínkách. Teplejší naleziště mají nádherné kupovité trsy, zatímco ve vyšších, větrných polohách vypadají rostliny ošlehané a trsy jsou řídké, často s menšími články. Je to však stále jeden druh, který je velmi variabilní. Zástupci rodu *Maihuenia* rostou často rovinách nebo mírných štěrkovitých svazích. Jsou však výjimky, kdy rostou mezi kameny nebo ve štěrbinách skal. Výskyt v různých přírodních substrátech může rovněž ovlivnit celkový vzhled rostliny. To je však dalším úkolem ve studiu pěstování maihuenií pro další generace.

Lokalitu Playa Union jsem navštívil třikrát a studoval ji celkem důkladně, prováděl jsem řezy květů, plodů i článků. Ve sbírce bych si to nedovolil, neboť zničit rostlinky by bylo škoda. Uřezat jeden článek z velkého trsy maihuenie na lokalitě ani nikdo nepozná. Podélné řezy článků bylo jiné, než u jiných měkkých dužnatých kaktusů. Články vykazovaly spíše tvrdší strukturu, podobnou jako větvičky keřů, kdy cévní svazek přechází v letokruhy. Je to takový kaktus, nekaktus, který má areoly i trny. Proto pro maihuenie byla vytvořena Leuenbergerem nová podčeď.

Na některých lokalitách jsou rostliny téměř stejné a nevykazují větší variabilitu. Podívejme se náhodně na místa, které jsem s kamarády navštívil. Projel jsem velkou část Patagonie, kde maihuenie rostou spolu s dalšími kaktusy. KL

Maihuenia patagonica, Perito Moreno, KL13-068

Maihuenia patagonica, Meseta de Somoncuro, KL13-008

Horst Havelka - 80 let

Zdá se to až neuvěřitelné, stále usměvavý, hýřící neutuchající energií, pan Horst Havelka z Nových Heřminov, v lednu slaví 80 let. Kaktusy začal pěstovat už v šedesátých letech. Avšak jeho celoživotním koníčkem se stalo pěstování sukulentů a jiných nádherných exotických rostlin, které ho prostě učarovaly.

Horst Havelka na Pobeskydí 1995 a u něj doma 2011

Jaromír Chvastek na návštěvě u Horsta Havelky, 2017

Zpočátku si Horst postavil na zahradě malý skleníček, ale jak bylo uvedeno, brzy byl malý. Záhy přistavěl k domu větší skleník, do kterého se vchází přímo z domu, odkud je i vytápěný. Boční vchod vede do zahrady a k pergole, kde hostí své návštěvy. Tento skleník je celoročně vytápěný a slouží nyní k pěstování sukulentů a jiných rostlin. Nakonec kaktusy dostaly místo v dalším skleníku, postaveném na střeše, kde se musí vylézt po žebříku. Těmito skleníky prošlo mnoho zajímavých návštěv. Vzpomínám na historku, kdy jezdívali Petr Pavelka ze synem Petrem z Příbrami na Bruntálsko k rodině. To už bylo od sebe jen pár kilometrů, tak stačilo jen zavolat, zda mohou přijet. Hovor začínal následovně: „tady Petr Pavelka Staré Heřminovy, je tam pan Horst Havelka Nové Heřminovy?“ Slovo dalo slovo a návštěva Pavelkům učarovala, zvláště když zde viděli větší kolekci lithopsů, konophyt a jiných mesemb. Těm se v následujících letech začali intenzivně věnovat.

Horst Havelka pochází ze smíšeného manželství, která byla v tehdejších Sudetech běžná, otec byl Čech a matka Němka. Když jsem po základní vojenské službě začal znovu s pěstováním kaktusů, navštívil jsem všechny sbírky kolem Krnova, odkud pocházím. Vzpomínám na milou paní Havelkovou, která mluvila typickou lámanou češtinou. Nedávno jsme na toto téma s Horstem mluvili a došli jsme k závěru, že se známe opravdu už dlouho.

Horst má bratra, který žije v Německu. To už je jen kousek od toho, napsat mu seznam semen kaktusů a sukulentů u firem, které se tím zabývaly. Proto měl Horst zajímavé rostliny, které se u nás běžně nepěstovaly, ať už to byly kaktusy nebo jiné sukulenty. I já jsem tenkrát od Horsta získal asi dvě bedýnky různých druhů lithopsů apod., které jsem pěstoval pod sklem na balkoně, to jsem ještě v nových začátcích kaktusaření neměl skleník na zahradě.

ve sbírce Horsta Havelky v Nových Heřminovech: Odehnal, Havelka, Stuchlík, 6.5.2007

Kaktusáři z Krnovska a Bruntálska se scházeli pravidelně každý měsíc u někoho ve sbírce a přes zimu v kanceláři jejich předsedy pana Josefa Křípala z Krnova. Nezapomenutelné byly návštěvy u Horsta Havelky, vždy bylo o čem nad rostlinami vykládat. Kaktusáři z Krnovska měli mezi sebou vždy přátelské vztahy, jezdili na společné dovolené, do sbírek, na různé kaktusářské akce apod. Jednou na setkání kaktusářů Pobeskydí, v pozdních hodinách, přišel k diskutující skupince známý nejmenovaný pěstitel a ptá se: kdo to je? Tenkrát Miroslav Kupčák pronesl, dnes už legendární větu: „ty neznáš Horsta Havelku, kdo nezná Horsta Havelku, není kaktusář“. Bohužel po revoluci nastal klubový útlum, odchod starších pěstitelů do kaktusářského nebe, až Klub v Krnově přestal zcela fungovat. Zůstali jen dva nebo tři starší, skalní kaktusáři. Horst Havelka občas přijede na naši schůzku do Ostravy, zvláště, je-li přednáška o sukulentech nebo se přijede podívat na výstavu. Když jedeme s manželkou na pár dnů na hory v Jeseníkách, nezapomeneme Horsta Havelku navštívit a hodit řeč při káfičku.

Horste, chtěl bych Ti za nás kaktusáře popřát do dalších let především hodně zdravíčka, štěstí, pohodičky a pěstitelských úspěchů. Ať Tě dobrá nálada nikdy neopustí, budu se těšit na další milá setkání. KL

zleva: Lumír Král, Horst Havelka, Andrzej Wandzik, Jaroslav Vích, Eugeniusz Skurowski, 2017

Horst Havelka na zahradě 1967 a na výstavě kaktusů v Ostravě 2019

Informace

- 7. 2. 2022 - výroční schůze, přednáška
- schůzka 7. 3. 2022 - přednáška
- schůzka 4. 4. 2022 - přednáška: MUDr. Roman Staník, Brazílie

- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17. hodin, ve **Stanici přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.
- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: lumir.kral@seznam.cz

- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: www.pavko.cz/kko
- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: klouda@iol.cz
- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: www.lumirkral.webnode.cz
- I. N. Cact.cz - internetové noviny o kaktusech a sukulentech: www.cact.cz/noviny
- Společnost českých a slovenských pěstitelů kaktusů a sukulentů: www.cs-kaktusy.cz

Upozornění:

Členové výboru necht' si na únor připraví výroční zprávy

Jak trávit čas v zimním čase

Jako loni, tak i letos pokračují na internetu přednášky v živém vysílání. Kdo chce, může se zapojit i do diskuze na promítané téma. Studovat můžete i kaktusářskou literaturu. Přeji vám hodně úspěchů v surfování po internetu.

kaktusářská literatura na internetu:

www.cactuspro.com/biblio/:en:accueil

Adresy autorů:

Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz

Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OBSAH – LEDEN 2022

Z naší činnosti	2	<i>Maihuenia</i> Phil. 2. část	6
Obrázky našich členů	2	Horst Havelka - 80 let.	12
Na úvod nového roku 2022	2	Informace	15
Úvodník Ostník 2022	2	Jak trávit čas v zimním čase	15
Zemřel Miroslav Zikmund	4		

OSTNÍK

zpravodaj pro potřeby členů Klubu

Tisk: Grafické a Tiskové studio L+L s.r.o., Ostrava

Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, leden 2022

Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.

Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Maihuenia patagonica, ukázka variability barvy květů na jedné lokalitě mezi Telsen a Gan Gan

Maihuenia patagonica, Rio Senquer, u mostu na Sarmiento, KL13-071, (foto Lumír Král)